

1103 – 3. november

Vær faste, urokkelige, alltid rike i Herrens gjerning. 1Kor 15: 58.

Du som leser dette har kanskje den store lykke at du er «utvalgt av verden» og er blitt en som følger Jesus. Du gleder deg over å få leve i et inderlig samfunn og forenet med din Frelser. Å, hold fast på det du har, så ingen skal ta din krone!

Djevelen har sverget på at vi skal dø, og går omkring, ofte som en brølende løve, men så igjen som en lysets engel. Mange som «begynte i Ånden», kommer til å «fullføre i kjødet». Angrepene kommer titt gjennom verden og lystene, som på ny fanger sjelene. De blir trøtte i striden og gir seg igjen over i syndens tjeneste.

Noen møter en sterk og pågående fristelse, og drukner i motløshet. Andre faller for nye lærers bedragende makt. De forføres bort fra den enfoldige troen på Kristus, og selve livet slokner. De gjør ikke som David sier, han «fikk sin sjel til å være stille og tie, som et avvendt barn hos sin mor». Eller hovmodet, som er en dødelig gift for nådens liv i ethvert hjerte, fører dem bort.

Noen markerer åpent sitt frafall ved at de rett og slett går tilbake til verden og synden, og har ikke lenger bruk for Guds ord. Mens andre beholder et gudfryktig ytre, men de har mistet Guds Hellige Ånd, selve livet. De har ingen trang etter nåden og evangeliet. De har «den rette form for kunnskap og sannhet, slik de finner den i loven», men «det hadde vært bedre for dem om de ikke hadde kjent sannheten ... Nå er det siste blitt verre for dem enn det første».

Å, be Gud at han i sin nåde må spare deg for en så stor ulykke! Og innse nå alvoret i apostelens: Vær faste og urokkelige! Vær faste i troen! Lev daglig i inderlig samfunn og vennskap med din Frelser. La ikke noe bety så mye for deg som at du hver dag har visshet om at du eier Guds vennskap. At du alltid har ditt liv og din frelse i Kristus.

Stå fast i kjærlighet og i gudsfrykt, så du ikke lar deg trøtte ut verken av menneskers ondskap og utaknemlighet, eller av din egen ondskap. For da kan du lett bli trøtt og gi deg over til fienden, når kampen blir særdeles hard og langvarig.

Hold ut ennå en tid med å døde kjødet. Nå gjelder det, nå pågår kampen for kronen! «Vær tro», sier Herren, «vær tro inntil døden, så vil jeg gi deg livets krone».

Hold fast på håpet, vær tålmodig på tross av kors og smerter. Hold ut, nå gjelder det! Det er bare en liten stund til å kjempe. Det er lett å falle fra. Men det krever kamp og utholdenhet om vi skal innta himmelens borg.

Faste og urokkelige, sier apostelen. Hold «urokkelig» fast på det gamle Ordet. La deg ikke forvirres av mange slags lærdoms vær, som de svake sivene, som svaier hit og dit i vinden.

Vi lever i en tid da alle slags åndelige nyheter tilbys. En forkynner én nyhet, en annen noe annet. Og menneskenaturen er slik at det gamle ikke smaker så godt lenger, mens det nye frister og smaker. Pass deg for å følge denne naturens tendens. Og vær ikke så selvsikker at du tror du ikke kan bli bedratt, at du selv alltid skal kunne merke hva som er rett og galt.

Vær heller ikke så utakknemlig mot Guds Hellige Ånd og sannheten, som har født deg på ny, at du kunne tro det skulle være noen annen lære som kunne være bedre. Eller at det skulle være nødvendig med noe nytt for dem som allerede «er i Kristus».

Apostelen sier vi er «fullkomne i Kristus», og så vil altså du forbedre denne nådestanden med noen ny, egen gjerning –! Hva vil du da svare Frelseren din når han spør: Var du da ikke frelst bare i meg? Vi må ikke, som barn, la oss oppvigles og drives omkring av ethvert lærdoms vær.

Nei, slik som dere har mottatt Jesus Kristus, Herren, slik skal dere også vandre i ham – så dere blir rotfestet og oppbygget i ham, og grunnfestet i troen, slik dere er blitt opplært til, så dere er rike i den med takksigelse.

Alltid rike i Herrens gjerning. Vær mer og mer ivrig i Herrens tjeneste den tiden du ennå skal leve her på jorden. Så du ikke, i åndelig dovenskap «lever deg selv», men lar «Kristus leve i deg, han som døde og oppstod for oss».

Vær ivrig i alt som kan bli til ære for Herren, eller til hjelp for hans dyrtkjøpte sjeler. Der må du ikke bli trøtt, men tvert imot bli mer og mer ivrig. Enkelte begynner så lovende. Glade og villige tjener de Gud og nådesøknene. Men etter noen år blir de slappe og likeglade. Der er ikke noen drivende kraft og lyst lenger.

Dette er jo en sørgelig slutt på så fin en begynnelse. Vær våkne! La oss passe godt på at vår natur ikke bedrar oss! «La oss ikke bli trette når vi gjør det gode, for vi skal høste i sin tid, så sant vi ikke blir trette». «Den som sår i sitt kjød, skal høste fordervelse av kjødet. Men den som sår i Ånden, skal høste evig liv av Ånden».

Å, det du utretter i Herren, er aldri forgjeves. Våkn opp! Det som skal komme, det kommer. Det er ikke smart oppdiktede eventyr vi har forkynt. Alt skal fremdeles skje slik Guds ord har talt, for «Gud gir evig liv til alle dem som ved tålmodig utholdenhet i god gjerning søker herlighet, ære og uforgjengelighet».